

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/952/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312200811
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:1312200811.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa J. Y. G., s.r.o., so sídlom C. X, H., IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843, proti odporcovi C. Y., trvale bytom I. U., t.č. na neznámom mieste, ustanovený opatrovník I. I. D., vyšší súdny úradník B. súdu U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 462,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/105/2012-63 zo dňa 29. mája 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu, v napadnutej časti - vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 94,20 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, JUDr. Igora Šafranka, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi. Zároveň odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 18,84 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 462,69 Eur s príslušenstvom. Podaním zo dňa 28.05.2013 vzal svoj návrh späť v celom rozsahu a navrhol konanie zastaviť. Súd v dôsledku späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania konanie v zmysle § 96 O.s.p. zastavil. Podľa § 11 ods. 3 prvej vety, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol o vrátení súdneho poplatku. Späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, preto je v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania.. Nakoľko odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú trovy právneho zastúpenia vyčíslené podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej služby (1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 19.05.2012, 2. písomné vyjadrenie k návrhu dňa 15.05.2013) po 31,53 Eur + 1x režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.) za 7,63 Eur + 1x režijný paušál za 7,81 Eur = 78,50 Eur. Takto vypočítaná odmena bola znížená na 20 %, tj. na sumu 15,70 Eur v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. z dôvodu jej neprimeranosti voči pohľadávke v drobnom spore, zapríčinennej vstupom vedľajšieho účastníka do desiatok obdobných žalôb. K odmene 15,70 Eur bola pripočítaná 20 % DPH vo výške 3,14 Eur, tj. trovy konania vedľajšieho účastníka spolu predstavujú sumu 18,84 Eur.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Bol toho názoru, že v danej veci nie sú dané podmienky na aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p.. Argumentáciu okresného súdu o dôvodoch pre krátenie náhrady považoval za nepresvedčivú a nespravodlivú, keď navrhovateľovi v konaniach, do ktorých nie je schopný vstúpiť z kapacitných dôvodov, náhradu trov konania nekráti. Dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/200/2012 z 08.08.2012 a uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo/67/2010 z 09.06.2010. Mal za to, že v spotrebiteľských veciach ust. § 150 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je možné aplikovať ak si dodávateľ uplatňoval nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nárok po použití nekalej obchodnej praktiky, prípadne nárok premlčaný a spotrebiteľ bol v konaní úspešný. Poukázal na prevažujúcu judikatúru krajských súdov týkajúcu sa priznania náhrady trov konania. Z viacerých uznesení krajských súdov aj citoval. Uviedol znenie čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38, 47 Charty základných práv EÚ a dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 aj novelizované znenie § 137 O.s.p.. Navrhol výrok uznesenia okresného súdu zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania, bez krátenia, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 141,41 Eur za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady, vyjadrenie a odvolanie).

K podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 28,57 Eur. Poukázal na skutočnosť, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, preto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa môžu podľa § 25 z. č. 250/2007 Z. z. využívať aj určenú podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012, 3Cob/259/2011 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zák. č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/40/2012 a 13Co/35/2012. Pokiaľ vedľajší účastník poukazuje na ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, tieto sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, že by pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Vo zvyšku uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p..

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a vo veci podal vyjadrenie (zo dňa 15.05.2013, č. I. 51), v ktorom vzniesol námietku premlčania.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danom konaní považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa síce správne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, avšak nesprávne uplatnil na danú vec moderačné právo a znížil náhradu trov konania v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p., čím priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania len vo výške 20 % predstavujúcich sumu 18,84 Eur.

Podľa § 200 ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Aplikácia tohto ustanovenia je zákonom viazaná na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník konania uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie 462,69 Eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nedosahuje výšku 1.000 Eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p.. Tým je splnená prvá z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Druhá podmienka, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník konania uplatňuje, musia byť neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania, však splnená nebola. V napadnutom uznesení súd prvého stupňa uviedol, že náhrada trov konania

vedľajšieho účastníka v plnej výške predstavuje 78,50 Eur bez DPH, pričom po uplatnení moderačného práva mu priznal 20 % z tejto sumy, t.j. 15,70 Eur bez DPH. Vzhľadom na pomer výšky trov konania k sume, ktorá bola predmetom konania, krajský súd nepovažuje za správne uplatniť moderačné právo, a má za to, že vedľajšiemu účastníkovi patrí plná náhrada trov konania.

Odvolací súd taktiež dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 76/2012, v ktorom okrem iného konštatoval, že k využitiu § 150 ods. 2 O.s.p. a nepriznaniu alebo zníženiu trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech môže všeobecný súd pristúpiť len v prípade, ak uplatnené trovy sú neprimerané vo vzťahu k pohľadávke. Neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Na druhej strane posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené, je dané na úvahu súdu, ktoré spolu so závermi na to nadväzujúcimi musia byť vždy odôvodnené a celkom legitímne.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka by v zmysle uvedeného pozostávala z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 94,22 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení z hodnoty pohľadávky 462,69 Eur, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia 31,54 Eur, písomné podanie na súd - vyjadrenie 31,54 Eur, režijný paušál 7,63Eur a 7,81 Eur, 20% DPH vo výške 15,70 Eur, keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty. Vedľajší účastník na strane odporcu žiadal priznať trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní vo výške 94,20 Eur, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov prvostupňového konania iba v požadovanej výške.

Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 94,20 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie odvolania, režijný paušál 7,81 Eur, 20% DPH 3,22 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.